

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20Csp/8/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123209215
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2023:6123209215.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31575951, Hodžova 11, Žilina proti žalovanej: A. B., nar. X.X.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, D., právne zastúpenej JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, IČO: 47445092, o zaplatenie 1.774,89 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovaná má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou podanou dňa 9.1.2023 sa domáhal, aby súd žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi istinu v sume 1.774,89 Eur, úrok v sume 230,54 Eur, úrok z omeškania v sume 2,56 Eur, a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.774,89 Eur od 20.12.2022 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy, ktorú uzavreli strany dňa 13.3.2014 poskytol žalobca žalovanej úver vo výške 5000 Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala uhradiť formou zmluvne dojednaných mesačných splátok uvedených v čl. 1 zmluvy. Zmluva bola uzatvorená na diaľku pomoc prostriedkov diaľkovej komunikácie – internetbankingu. Na základe žiadosti žalovanej žalobca povolil žalovanej odklad splátok úveru na obdobie 9 mesiacov, pričom prvá odložená splátka úveru bola splatná dňa 15.05.2020 a dátum poslednej odloženej splátky úveru bol 15.01.2021. Prvá splátka po odklade splátok bola splatná dňa 15.02.2021. Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy sú aj obchodné podmienky banky, a to Obchodné podmienky pre úvery občanom – Prima banka Slovensko, a.s. (ďalej len „OP“) a Všeobecné obchodné podmienky – Prima banka Slovensko, a.s. (ďalej len „VOP“). Počet a termíny splátok istiny aj úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR (napr. sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018, sp. zn. 4Cdo/211/2017 zo dňa 23.04.2018, sp. zn. 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.04.2018 a ďalšie), z ktorých vyplýva, že ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Žalobca ako banka si s odbornou starostlivosťou preveril žalovanú ako žiadateľa o úver pred jeho poskytnutím ohľadom jej schopnosti splácania úveru v zmysle § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Pri posudzovaní bonity žalovanej pritom banka brala do úvahy vždy údaje zo Spoločného registra bankových informácií a Nebankového registra klientskych informácií (SRBI/NRKI) – preverením záväzkov žiadateľa a ich splácania a následne kreditné a debetné obraty na bežnom účte klienta – v prípade klientov, pre ktorých banka dlhodobo vedie bežný účet, na základe čoho je schopná s odbornou starostlivosťou posúdiť ich bonitu. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti, keď prestala uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas, žalobca na základe výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 19.12.2022 v zmysle § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho

zákonníka v súlade s Úverovou zmluvou a Obchodnými podmienkami pre úvery občanom a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatnenia Opakovaným upozornením zo dňa 17.10.2022. Žalovanej bol na základe úverovej zmluvy poskytnutý úver vo výške 5.000 Eur; do dňa zosplatnenia uhradila žalovaná na istinu sumu 3.225,11 Eur, na základe čoho dlžná istina ku dňu zosplatnenia predstavovala sumu 1.774,89 Eur. Žalovaná po zosplatnení úveru do dňa podania žaloby neuskutočnila žiadnu úhradu. Úrok z omeškania ku dňu zosplatnenia úveru predstavoval 2,56 Eur. Každá omeškaná dlžná splátka je odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti úročená aj úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne. Žalobca si uplatňuje aj nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru do zaplatenia. Žalobca si uplatňuje tiež zmluvný úrok do konečnej splatnosti úveru a ide o úrok vo výške 230,54 Eur. Úrok bol vypočítaný nasledovne: Celková čiastka úveru ku dátumu konečnej splatnosti 1930,79 Eur - istina ku dňu zosplatnenia 1.774,89 Eur + úrok do zosplatnenia 74,64 EUR - úrok zaplatený žalovanou po predčasnom zosplatnení 0 EUR = 230,54 Eur. Žalobca poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR (napr. sp. zn. 5Cdo/42/2020 zo dňa 16.6.2020, sp. zn. 3Cdo 113/2019 zo dňa 29.6.2020 a ďalšie), v ktorých Najvyšší súd SR dospel k záveru, že žalobca má nárok na zaplatenie úroku aj po zosplatnení úveru a teda v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.

2. Proti vydanému platobnému rozkazu podala žalovaná v zákonnej lehote odpor, v ktorom uviedla, že návrh žalobcu neuznáva v celom rozsahu. Žalobca v žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta, pričom žalovaná odcitovala ustanovenia § 7 ods. 1, § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.. Zmluva o úvere neobsahuje údaj o celkovej výške úveru podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. a v zmluve je uvedená nesprávna RPMN v neprospech spotrebiteľa. Súdny dvor EÚ v rozsudku C - 377/14 vo veci Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti FINWAY, a.s. ustálil výklad celkovej výšky úveru tak, že článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 Smernice 2008/48 ako aj bod I. prílohy 1 tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. Ak klient na základe zmluvy o úvere reálne čerpal sumu 4.750 Eur (žalovanému bol okamžite započítaný poplatok vo výške 250 Eur), čo vyplýva z výpisu z účtu, pričom v zmluve je uvedený nesprávny údaj 5.000 Eur, má to rovnaké následky ako keby v zmluve údaj o celkovej výške úveru nebol uvedený vôbec. Táto nesprávna celková výška úveru má v konečnom dôsledku za následok, že v zmluve je uvedená nesprávna výška RPMN a to v neprospech spotrebiteľa, keďže výpočet RPMN závisí od celkovej výšky úveru. Keďže zmluva o úvere obsahuje nesprávny údaj o celkovej výške úveru a nesprávny údaj o RPMN má to za následok absenciu obligatórných náležitostí zmluvy o úvere v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, čo má v konečnom dôsledku za následok, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to: „všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov“. Krajský súd Prešov vo svojom rozsudku zo dňa 26.08.2019 sp. zn. 8Co/49/2019, opätovne uviedol nasledovný právny názor, podľa ktorého ak zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Keďže podľa názoru žalovanej žalobca nepostupoval pri skúmaní bonity s odbornou starostlivosťou nebol oprávnený požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, a preto vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je potrebné považovať za neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Ďalej žalovaná uviedla, že poslednú výzvu pred zosplatnením ako aj vyhlásenie úveru za predčasne splatný treba považovať pre neurčitost' v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka za neplatné právne úkony, keďže v nich nie je jednoznačne uvedené pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou úveru bola vyhlásená mimoriadne splatnosť úveru a poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 26/2017 zo dňa 28.6.2018, ktorý dospel k rovnakému záveru. Zároveň žalobca nevyhlásil mimoriadnu splatnosť do zročnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Žalovaná zaslal súdu vyjadrenie k žalobe s rovnakým obsahom.

3. Žalobca sa k odporu žalovanej vyjadril v podaní zo dňa 24.2.2023. V ňom uviedol, že žalobca si splnil zákonné povinnosti pri skúmaní bonity žalovanej. Nahliadol do spoločného registra bankových informácií a nebankového registra klientskych informácií, čo je preukázané z predloženého výstupu z úverového registra vo forme listiny označenej ako CREDIT REPORT – ANALYTIC, ktorý bol prílohou žaloby) a z

tohto reportu vyplýva, že žalovaná splácala svoje existujúce záväzky, nemala žiadnu omeškanú splátku, dodržiavala platobnú disciplínu a záväzky si plnila riadne a včas. Žalobca bol schopný s odbornou starostlivosťou posúdiť bonitu žalovanej z kreditných a debetných obrátov za obdobie od 10/2013 do 2/2014 na bežnom účte žalovanej č. XXXXXXXXXXXX, ktorý účet viedol žalobca pre ňu. Na základe uvedeného bol žalovanej predschválený limit úveru. O riadnom posúdení schopnosti žalovanej splácať úver svedčí aj skutočnosť, že žalovaná od uzavretia úverovej zmluvy (13.3.2014) nemala problém splácať žalobcom poskytnutý úver a teda tento bol žalovanou splácaný riadne viac ako 7 rokov. Žalobca uvádza, že zmluva obsahuje správny údaj o výške poskytnutého úveru a správny údaj o RPMN. Z prehľadu pohybov na úverovom účte vyplýva poskytnutie úveru 5.000 Eur dňa 13.3.2014. V súlade s § 499 Obchodného zákonníka bola v zmluve o úvere dohodnutá odplata za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky (poplatok za poskytnutie úveru) vo výške 250 Eur. Z úveru 5.000 Eur bola časť finančných prostriedkov vo výške 250 Eur použitá na úhradu poplatku za poskytnutie úveru započítaním v deň poskytnutia úveru žalovanému. Použitie časti poskytnutej sumy žalovanou na úhradu poplatku dohodnutého priamo v úverovej zmluve v ods. 1.2 Základné podmienky nijako nespochybňuje výšku sumy úveru poskytnutej žalovanej ani neznižuje istinu dlhu žalovanej. Priamo úverová zmluva navyše v ods. 3.4 upravuje podmienky, za ktorých tento poplatok bude klientovi vrátený v celom rozsahu, pričom podmienkou je len riadne plnenie jeho povinností, t.j. riadne a včasné splácanie dohodnutých splátok úveru. Žalovanej bol poplatok za poskytnutie úveru vrátený na účet dňa 16.9.2015 v plnej výške 250 eur, čo je zrejme aj z výpisu z účtu č. 9/2015. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutia súdov, napr. Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoCsp/55/2020 zo dňa 27.1.2021, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2CoCsp/96/2020 zo dňa 8.7.2021, a rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2CoCsp/12/2022 zo dňa 10.5.2022 (správne označenie spisovej značky tohto rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach je 2CoCsp/21/2022 zo dňa 10.5.2022 – pozn. súdu), z ktorých je zrejme, že súdy z toho, že v deň poskytnutia úveru spotrebiteľovi bol z účtu spotrebiteľa v prospech banky uhradený poplatok za poskytnutie úveru nevyvodili následky, ako ich tvrdila žalovaná, ale vyhodnotili takýto postup banky ako bežný, zákonný a v súlade s ustanoveniami na ochranu spotrebiteľa. Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 2CoCsp/21/2022 zo dňa 10.5.2022 tiež poukázal na to, že v zmysle najnovšej judikatúry Súdneho dvora EÚ vo veci C-621/17 Gyula Kiss proti CIB Bank Zrt., E. B., F. B., poplatok za poskytnutie úveru nepredstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, ak je v zmluve jasne a určito uvedený a nie je potrebné ani špecifikovať, aké konkrétne administratívne činnosti veriteľa (protiplnenie) tento poplatok pokrýva. Ohľadom výpočtu RPMN v spojitosti s výškou poskytnutého úveru a výškou poplatku za poskytnutie úveru žalobca odkázal aj na Stanovisko Odboru ochrany finančných spotrebiteľov NBS (OFS) zo dňa 12.11.2019. S poukazom na rovnice uvedené NBS má žalobca za to, že výška RPMN bola vypočítaná správne, údaj o RPMN zodpovedá údajom poskytnutého plnenia zohľadňujúc aj výšku poplatku za poskytnutie úveru a úver v žiadnom prípade nemožno posudzovať ako bezúročný a bez poplatkov. Ďalej žalobca uviedol, že všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, a to výška úveru, dátum prvej splátky, dátum poslednej splátky, termín splatnosti splátky, úroková sadzba, anuitná splátka, poplatok za poskytnutie úveru, dátum zmluvy sú v úverovej zmluve uvedené. Zákon nepožadoval a ani v súčasnosti nepožaduje, uvádzať v zmluve konkrétny matematický výpočet RPMN a nepožadoval ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať, ako predpoklady pre výpočet RPMN. Žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 7Cdo/183/2020 zo dňa 24.2.2021, zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod číslom R 86/2021, v ktorom najvyšší súd posudzoval obdobnú úverovú zmluvu ako je predmetná úverová zmluva, a najvyšší súd dospel k záveru, že zo znenia § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť v zmluve konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom zákon nepožaduje ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Takúto požiadavku pritom nie je možné vyvodiť gramatickým (jazykovým) ani teleologickým (účelovým) výkladom daného zákonného ustanovenia. K rovnakému záveru dospel Najvyšší súd SR aj v uzneseniach sp. zn. 5Cdo/55/2020 zo dňa 24.2.2022 a sp.zn. 1Cdo/42/2020 zo dňa 27.4.2022. V tejto spojitosti poukázal žalobca na viaceré rozhodnutia krajských súdov, v ktorých bol prijatý rovnaký právny záver, vrátane uznesenia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19CoCsp 35/2020 zo dňa 28.4.2021, v ktorom bolo konštatované, že postačuje, ak sú predpoklady použité na výpočet RPMN uvedené v úverovej zmluve, nemusia byť teda osobitne označené ako „predpoklady použité na výpočet RPMN“. Ďalej žalobca uviedol, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť žalobcu konkretizovať vo výzve na predčasné splatenie úveru tú ktorú splátku, pre ktorú došlo k zosplatneniu úveru ako podmienku na to, aby bolo vyhlásenie predčasnej splatnosti považované za platný právny úkon. Aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 2CoCsp 12/2022

zo dňa 10.5.2022 potvrdil, že pre výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, teda výzvu pred zamýšľaným zosplatením úveru, zákon nestanovuje žiadne osobitné podmienky z hľadiska jej obsahu, iba to, že ňou spotrebiteľ musí byť upozornený na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru najmenej 15 dní vopred. Žiadne ustanovenie neupravuje povinnosť veriteľa uvádzať označenie splátky, pre omeškanie ktorej došlo k zosplateniu úveru. Žalovanej bol poskytnutý úver, ktorý mala splácať po ukončení odkladu splátok vo výške anuitnej splátky 110,22 Eur k 15. dňu v mesiaci. Z priloženej tabuľky Stav omeškaných splátok na úvere ku dňu zosplatenia je zrejmé, že žalovaná sa pred zosplatením úveru k 19.12.2022 dostala do omeškania s úhradou splátok splatných k 16.9.2022 (splátka uhradená čiastočne), 17.10.2022, 15.11.2022 a 15.12.2022 (splátky neuhradené ani čiastočne). Teda vzhľadom na omeškanie s úhradou splátky splatnej k 16.9.2022 bola žalovaná ku dňu zosplatenia 19.12.2022 v omeškaní so zaplatením tejto splátky dlhšie než 3 mesiace, pričom zároveň k vyhláseniu predčasnej splatnosti došlo do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky (po viac ako 3 mesačnom omeškaní) a to do 15.1.2023, keďže táto najbližšia splátka úveru nasleduje po uplynutí 3 mesiacov od omeškania s úhradou prvej omeškanej splátky (splátky k 16.9.2022).

4. Žalovaná sa k vyjadreniu žalobcu vyjadrila v podaní zo dňa 13.6.2023. V ňom uviedla, že spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Avšak táto povinnosť nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Veriteľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. konkrétne príjmy, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, stravu, príp. nezaopatrené deti). Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t.j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., t.j. „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Pri získavaní relevantných informácií pritom veriteľ musí vychádzať nielen z informácií dodaných spotrebiteľom (ktoré majú byť aj preukázané relevantnými listinami), ale aj z informácií, ktoré veriteľ získava z iných dostupných zdrojov, tak aby získal objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa. Veriteľ vyššie uvedeným spôsobom nepostupoval, čím hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti stanovené v § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., v dôsledku čoho sa úver považuje v zmysle § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov a zároveň veriteľ nebol oprávnený vyžadovať od žalovanej jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Žalovaná poukázala napr. na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/2/2019 zo dňa 27.11.2019, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/171/2016 zo dňa 27.10.2016. Ďalej uviedla, že žalobca nedisponoval informáciou aká reálna suma ostane žalovanej po odpočítaní všetkých nákladov na živobytie k dispozícii a navyše údaje z výpisu z registra klientskych informácií sú neúplné, nič nehovoriace, teda žalobca ani z týchto údajov nemohol mať vedomosť o príjmoch žalovanej. Poukazujúc na uvedené skutočnosti možno dospieť k záveru o nedostatočnom zisťovaní bonity žalovanej a o hrubom porušení povinnosti žalobcu podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Na podporu svojich tvrdení žalovaná odcitovala časť odôvodnenia z rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 22.03.2023 sp. zn. 2CoCsp/42/2022 v ktorom krajský súd vyslovil nasledovný právny názor: „Odvolací súd uvádza, že aj v prípade, ak by aj uvedené konanie právneho predchodcu žalobcu považoval za skúmanie bonity žalovaného, toto konanie by nebolo možné považovať za náležité skúmanie bonity s odbornou starostlivosťou, pretože bez toho, aby právny predchodca žalobcu skúmal aj iné aspekty a okolnosti na strane žalovanej, ako napr. jej celkovú zadlženosť, počet vyživovacích povinností, mesačné výdavky, výdavky na zabezpečovanie ubytovania, stravy, atď., si právny predchodca žalobcu nemohol utvoriť reálny obraz o majetkovej situácii žalovanej potrebnej pre posúdenie jej schopnosti splácať poskytnutý úver. Z uvedeného teda možno konštatovať záver o hrubom porušení povinnosti podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže právny predchodca žalobcu ako veriteľ posudzoval schopnosť žalovanej splácať úver bez akýchkoľvek údajov o jej príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave. Poukazujúc na uvedené závery odvolací súd dospel k záveru, že toto konanie je potrebné kvalifikovať ako hrubé porušenie povinnosti žalobcu podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, čo má za následok podľa §11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. jednak nemožnosť vyžadovať od žalovanej ako spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, a zároveň sankciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru.“ V ďalšej časti vyjadrenia žalovaná trvala na svojej argumentácii ohľadom toho, že vzhľadom na to, že zo strany žalobcu došlo k okamžitému započítaniu poplatku za poskytnutie úveru, zmluva obsahuje neprávny údaj o celkovej výške

úveru, ktorý bol použitý pri výpočte RPMN, čo má za následok nesprávny údaj o RPMN. V tejto súvislosti odcitovala časti odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co 151/2018 zo dňa 16.1.2019 a rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23CoCsp 50/2020 zo dňa 13.7.2021. Žalovaná odkázala aj na právny názor vyjadrený Krajským súdom v Žiline v rozhodnutí sp. zn. 7CoCsp 32/2022 zo dňa 15.6.2022, v zmysle ktorého je nutné, aby v upozornení spotrebiteľa bolo konkretizované, ku ktorej omeškanej splátke veriteľ využíva svoje právo predčasného zosplatnenia úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalovaná tiež trvala na názore, že mimoriadna splatnosť úveru nebola vyhlásená do zročnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Toto právo je v zmysle § 53 ods. 9, § 565 Občianskeho zákonníka obmedzené do splatnosti najbližšej budúcej splátky. Preto navrhla, aby súd žalobu v časti splátok istiny zročných po vyhlásení rozsudku zamietol a v zostávajúcej časti splátok istiny, dlžnej sumy, ktorá je v súlade so zákonom umožnil žalovanej splácať v mesačných splátkach po 80 Eur splatných vždy k 25. dňu v mesiaci pod stratou výhody splátok v prípade omeškania s ktoroukoľvek z nich.

5. Žalobca v podaní zo dňa 19.9.2023 zotrval na svojom tvrdení, že žalobca povinnosti v zmysle § 7 ods. 1 splnil a v žiadnom prípade sa nejedná o hrubé porušenie povinností pri skúmaní schopnosti žalovanej splácať poskytnutý úver ako uvádza žalovaná. Banka pre žalovanú dlhodobo viedla bežný účet, na základe čoho bola schopná s odbornou starostlivosťou posúdiť jej bonitu, na základe čoho bol žalovanej predschválený limit na poskytnutie spotrebného úveru. Na výpisoch z osobného účtu žalovanej z obdobia pred poskytnutým predchváleného úveru je vidieť jednotlivé platobné operácie žalovanej a teda pravidelné mesačné kreditné operácie vykonávané v prospech účtu žalovanej. Z výpisov je zrejmé, že žalobca preveril príjem žalovanej, nakoľko jej na účet prichádzala úhrada od zamestnávateľa Slovenská pošta, a.s. a teda príjem žalovanej a taktiež jej na účet prichádzalo výživné. Pri skúmaní bonity klienta banka berie vždy do úvahy pomer príjmu k výdavkom, a to k výdavkom klienta na domácnosť pri zohľadnení zákonného životného minima a výdavkom na splátky všetkých poskytnutých úverov. Na základe týchto kritérií je možné objektívne posúdiť či konkrétny klient bude schopný splácať všetky existujúce úvery resp. zostatky všetkých existujúcich úveroch po ich prípadnom refinancovaní poskytovaným úverom a aj nový úver z jeho aktuálneho príjmu. Popri tomto pomere banka skúma aj komplexne ďalšie kritériá, najmä platobnú disciplínu, omeškanie v minulosti, podané žiadosti, časový odstup od žiadosti/omeškania, dĺžku zamestnanosti, vek a pod. Uvedenie prípadných nulových alebo nereálne nízkych výdavkov neznamena, že tieto výdavky banka posudzuje v takejto (0-lovej/nerálnej) výške, banka totiž posudzuje vždy výdavky zohľadňujúc výdavky minimálne v zákonnej výške podľa životného minima. Žalobca zotrval na svojej argumentácii ohľadom námietok žalovanej k celkovej výške úveru, poplatku za poskytnutie úveru, mimoriadnej splatnosti úveru. Z prehľadu splácania do predčasného zosplatnenia je zrejmé aké úhrady a kedy žalovaná počas splácania pred predčasným zosplatnením uskutočňovala. Žalovaná na úrok uhradila sumu vo výške 5.114,85 Eur, na istinu úveru uhradila žalovaná sumu vo výške 3.225,11 Eur. Nakoľko žalovaná sa rozhodla aj pre poistenie, na poistenie uhradila sumu 218,34 Eur. Spolu aj s poistením žalovaná na úver teda uhradila sumu 8.558,30 Eur. Žalobca nesúhlasil s návrhom splácať dlžnú sumu v splátkach. S odkazom na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/91/2017-138 zo dňa 16.5.2017, rozsudky Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Co/87/2019 zo dňa 19.06.2019, sp. zn. 14Csp/34/2019 zo dňa 3.6.2020, rozsudok Krajského súdu Trenčín sp. zn. 19Co/163/2018 zo dňa 17.04.2019, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Co/197/2018 zo dňa 22.1.2020 má žalobca za to, že zákon explicitne podmieňuje alternáciu dĺžky paričnej lehoty odôvodnenosťou prípadu, t. j. súd nemôže určiť dlhšiu lehotu bez relevantných skutkových tvrdení podložených zodpovedajúcimi dôkazmi v rámci obrany žalovaného.

6. Strany boli na pojednávanie riadne a včas predvolané. Vec bola prejednaná podľa § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v neprítomnosti žalobcu, žalovanej, právneho zástupcu žalovanej, keď strany neprítomnosť ospravedlnili s súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením žaloby, sadzobníka poplatkov žalobcu, všeobecných obchodných podmienok žalobcu účinných od 1.2.2014, obchodných podmienok žalobcu pre úvery občanom účinných od 1.2.2014, úverovej zmluvy č. XXXXXX zo dňa 13.3.2014, listiny credit report – analytic, povolenie odkladu splátok zo dňa 30.4.2020, oznámenia o výške mesačnej splátky úveru zo dňa 19.1.2021, opakovaného upozornenia zo dňa 17.10.2022, výzvy na predčasné splatenie úveru zo dňa 19.12.2022, prehľadu splácania z č.l. 53, stav omeškaných splátok na úvere ku dňu zosplatnenia z č.l. 55, prepočtu zmluvných úrokov z č.l. 55, prepočtu úrokov z omeškania z č.l. 57, výpočtu zmluvného

úroku do konečnej splatnosti úveru z č.l. 58, odporu žalovanej proti platobnému rozkazu, vyjadrenia žalobcu k odporu zo dňa 24.2.2023, príloh tohto vyjadrenia z č.l. 81 až 91, vyjadrenia žalovanej zo dňa 17.4.2023, vyjadrenia žalobcu zo dňa 5.5.2023, vyjadrenia žalovanej zo dňa 13.6.2023, vyjadrenia žalobcu zo dňa 19.9.2023 s prílohami z č.l. 125 až 130, vyjadrenia žalovanej zo dňa 26.9.2023, príloh tohto vyjadrenia z č.l. 134 až 154, podania žalobcu zo dňa 28.9.2023, zvyšného obsahu spisu.

8. Žalobca ako veriteľ uzatvoril so žalovanou ako dlžníčkou dňa 13.3.2014 zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXX (ďalej aj „zmluva o úvere“, resp. „úverová zmluva“), predmetom ktorej bolo poskytnutie splátkového bezúčelového spotrebiteľského úveru vo výške 5.000 Eur v súlade s VOP, pričom dlžník sa zaviazal, že poskytnuté peňažné prostriedky zaplatí v 120 mesačných splátkach vo výške 84,30 Eur, splatných vždy do 15. dňa v mesiaci, počnúc dňom 15.4.2014, vrátane úrokov, pričom úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 15,90% ročne, termín konečnej splatnosti bol uvedený 15.3.2024. Poplatok za poskytnutie úveru bol dojednaný vo výške 250 Eur a poplatok za poistenie schopnosti splácať úver bol dohodnutý vo výške 2,07 Eur mesačne. RPMN bola uvedená vo výške 19,01 %, priemerná hodnota RPMN vo výške 18,87%, celková čiastka , ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vo výške 10.366 Eur. Z listu žalobcu zo dňa 30.4.2020 je zrejmé, že žalobca na žiadosť žalovanej jej povolil odklad splátok úveru na obdobie 9 mesiacov, pričom prvá odložená splátka bola splátka, ktorej splatnosť nastala dňa 15.5.2020, dátum poslednej odloženej splátky úveru je 15.1.2021 a prvá splátka po odklade splátok bude splatná dňa 15.2.2021. Žalobca listom zo dňa 19.1.2021 žalovanej oznámil, že po ukončení odkladu splátok predstavuje výška anuitnej splátky sumu 110,22 Eur mesačne, so splatnosťou 38 mesačných splátok vždy do 15. dňa v mesiaci, pri RPMN 17,39%, úrokovej sadzbe 15,90%, odplate 17,01%, zostatok istiny vo výške 2.922,38 Eur, celková čiastka k zaplateniu vo výške 4.188,36 Eur, nová výška poplatku za poistenie je 2,70 Eur mesačne.

9. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej úverovej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

10. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

11. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

14. Podľa § 2 písm. a/, c/, d/, e/ zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „zákon č. 266/2005 Z.z.“) Na účely tohto zákona sa rozumie
Písm. a/ zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie,
Písm. c/ dodávateľom osoba, ktorá je v rámci svojho podnikania zmluvným poskytovateľom finančných služieb prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku,
Písm. d/ spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej sa výlučne na osobnú spotrebu poskytujú finančné služby na základe zmluvy na diaľku a ktorá pri jej uzavieraní a plnení nekoná v rámci svojho zamestnania, povolania alebo podnikania,
Písm. e/ prostriedkom diaľkovej komunikácie prostriedok, ktorý bez súčasného fyzického kontaktu dodávateľa a spotrebiteľa možno použiť pri poskytovaní finančnej služby na diaľku, najmä elektronická pošta, telefón, fax, adresný list, ponukový katalóg,

15. Podľa § 2 písm. a/, b/, d/ zákona č. 129/2010 Z.z. Na účely tohto zákona sa rozumie
a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a)
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

16. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

17. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom. 17)

18. Podľa § 9 ods. 2 písm. g), j) zákona č. 129/2010 Z.z. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:
Písm. g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
písm. j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

19. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

20. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že dňa 13.3.2014 bola medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z.a, z ktorej vyplýval záväzok banky poskytnúť žalovanej spotrebiteľský úver v dohodnutej výške a záväzok žalovanej čerpaný úver vrátiť banke spolu s úrokom v dohodnutej úrokovej sadzbe a poplatkami. Ide o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalovaná obsah zmluvy a obchodných podmienok pred jej podpisom podstatným spôsobom nemohla ovplyvniť. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že banka vzorový text zmluvy, obchodných podmienok používala vo viacerých prípadoch pri poskytovaní úverov iným spotrebiteľom. Žalovanej poskytol finančné prostriedky veriteľ v rámci jeho podnikateľskej činnosti a žalovaná pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľ, čo vyplýva aj z jej označenia v zmluve. Jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu aj v zmysle zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, keďže žalovanej bol úver poskytnutý na jej osobnú potrebu, a banka úver poskytla ako podnikateľ, keďže predmetom jeho podnikateľskej činnosti je poskytovanie úverov na základe bankového povolenia. Zmluva bola uzatvorená na diaľku pomoc prostriedkov diaľkovej komunikácie – internetbankingu v zmysle zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku. Súčasťou zmluvy boli VOP. Žalobca žalobou uplatnil proti žalovanej nárok na peňažné plnenia vyplývajúce z tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaná nepopierala, že s veriteľom VÚB, a.s. uzatvorila uvedenú zmluvu o úvere a že na základe nej čerpala peňažné prostriedky a vrátila ich v rozsahu ako uvádzal žalobca.

21. Preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd zistil, že predmetná zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), zákona č. 129/2010 Z.z. v znení

účinnom ku dňu jej uzavretia, ktoré náležitosti musia v zmluve byť uvedené pre to, aby vznikol veriteľovi nárok na úrok a poplatky podľa zmluvy. Zmluva teda obsahuje druh spotrebiteľského úveru, obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, fixnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere vrátane uvedenia všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú za príslušný kalendárny štvrtrok.

22. Súd sa nestotožnil so záverom žalovanej, že v úverovej zmluve je uvedená nesprávna výška úveru a nesprávna RPMN z dôvodu, že úver bol dohodnutý vo výške 5.000 Eur a v deň poskytnutia úveru bol žalovanej započítaný poplatok za poskytnutie úveru vo výške 250 Eur a žalovaná reálne čerpala sumu 4.750 Eur. Možnosť dojednania odplaty za úver pre žalobcu ktorý je bankou vyplýva z § 499 Obchodného zákonníka, podľa ktorého za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa. Na povinnosti žalovanej zaplatiť tento nárok v sume 250 Eur za zmluvné strany dohodli v úverovej zmluve (čl. 1, bod 1.2). Podľa tvrdení žalobcu, ktoré žalovaná nerozporovala žalobca žalovanej vyplatil úver v sume 5.000 Eur a v rovnaký deň jej z účtu strhol sumu 250 Eur titulom poplatku za poskytnutie úveru. Žalobca napokon tento poplatok aj vrátil žalovanej poukázaním na jej účet dňa 16.9.2015, ako to vyplýva z výpisu z bežného účtu žalovanej vedeného u žalobcu, keďže si v čl. 3, bod 3.4. úverovej zmluvy dohodli, že žalobca poplatok žalovanej vráti, ak bude riadne splácať úver v stanovenej dobe 18 mesiacov a nedostane sa do omeškania so splácaním úverových splátok. Úhrada poplatku za poskytnutie úveru v deň výplaty úveru nemá žiaden vplyv na správnosť údaju o celkovej výške úveru v úverovej zmluve a správnosť údaju o RPMN, keďže žalobca ako veriteľ reálne vyplatil na účet žalovanej dohodnutú celkovú výšku úveru v sume 5.000 Eur. Žalovaná tak mala v dispozícii celú sumu úveru. Následne (po pripísaní úveru v celkovej dohodnutej výške na účet žalovanej) bol poplatok za poskytnutie úveru z účtu inkasovaný na základe dohody sporových strán v úverovej zmluve. Naviac žalovaná neposkytla konkrétne tvrdenie, prípadne výpočet, z ktorého by vyplývala pravdivosť jej tvrdenia o tom, že inkasovanie poplatku za poskytnutie úveru v rovnaký deň ako bol úver poskytnutý spotrebiteľovi má za následok nesprávnu výšku RPMN v zmluve a to na neprospech spotrebiteľa. Spôsob poskytnutia úveru žalobcom a úhrada poplatku za poskytnutie úveru nie je v rozpore so závermi rozhodnutia Súdneho dvora EÚ zo dňa 21.04.2016 vo veci C-377/2014. Uvedené rozhodnutie Súdneho dvora EÚ nemožno aplikovať na prejednávany prípad, pretože rozhodnutie je postavené na úplne odlišnom skutkovom základe, keď dlžníkom nebola reálne vyplatená žiadna suma z dôvodu, že úver sa použil na úhradu staršieho dlhu, notárskej zápisnice, poplatku za uvedený úver a prvú splátku a časť nasledujúcich splátok. Ďalej súd poukazuje na to, že podľa judikatúry Súdneho dvora EU vo veci C 621/17 sa takýto poplatok nepovažuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku. K rovnakému záveru o tom, že poskytnutie úveru a zinkasovanie poplatku za poskytnutie úveru v rovnaký deň nemá za následok uvedenie nesprávneho údaju o celkovej výške úveru a nesprávneho údaju o výške RPMN v úverovej zmluve dospeli v obdobných právnych veciach aj Krajský súd v Košiciach v uznesení sp. zn. 2CoCsp 21/2022 zo dňa 10.5.2022, a Krajský súd v Žiline v rozsudku sp. zn. 11CoCsp 16/2022 zo dňa 28.6.2022.

23. Pokiaľ žalovaná vytýkala, že zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedená náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z., t.j. všetky predpoklady použité na výpočet RPMN a odkázala aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Co 49/2019 zo dňa 26.8.2019, v zmysle ktorého v zmluve o spotrebiteľskom úvere musí byť obsiahnutý aj matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN, súd považuje tieto námietky žalovanej za nedôvodné. Súd má za to, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje uvedenú zákonnú náležitosť, teda všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, ktorými sú výška úveru, dátum prvej splátky, dátum poslednej splátky, termín splatnosti splátky, úroková sadzba, anuitná splátka, poplatok za poskytnutie úveru, dátum zmluvy. Z daného zákonného ustanovenia nevyplýva, žeby mali byť tieto predpoklady osobitne označené ako predpoklady použité na výpočet RPMN. Z uvedeného zákonného ustanovenia tiež nemožno vyvodit' povinnosť veriteľa uviesť v zmluve o spotrebiteľskom úvere matematický výpočet

pre stanovenej výšky RPMN. Aj Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 7Cdo 183/2020 zo dňa 24.2.2021 konštatoval, že z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení do 31. marca 2015 nevyplýva, že by jednou z náležitostí spotrebiteľskej úverovej zmluvy bol konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov alebo predpoklady pre jej výpočet. Takúto požiadavku nemožno vyvodíť gramatickým (jazykovým) ani teleologickým výkladom daného zákonného ustanovenia. Pokiaľ by takúto požiadavku mal zákonodarca v úmysle, nič mu nebránilo uviesť ju v danej právnej norme. Zákonodarca pritom formulačne jednoznačne požaduje, aby boli v zmluve uvedené len predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom pod predpokladmi nie je možné rozumieť uvedenie vzorca výpočtu, ktorý (vzorec) je len jeden, navyše spotrebiteľovi prístupný priamo v zákone, v jeho prílohe č. 2. Uvedené uznesenie najvyššej súdnej autority bolo uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 86/2021. Je preto nutné z neho vychádzať v záujme zachovania právnej istoty.

24. Súd nesúhlasí s právnym názorom žalovanej, ktorý sa opiera o rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 26/2017 zo dňa 28.6.2018, v zmysle ktorého, keďže vo výzve žalobcu pred zosplatnením a v oznámení žalobcu o zosplatnení úveru nie je jednoznačne uvedené pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, tak sú tieto právne úkony z dôvodu ich neurčitosti podľa § 37 Občianskeho zákonníka neplatné. Právo veriteľa žiadať o predčasné splatenie úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka je zakotvené v čl. 4, bod 4.2., 4.2.1 zmluvy o úvere. Zákonodarca v ustanoveniach § 53 ods. 9, § 565 Občianskeho zákonníka neurčuje ako obligatórnu náležitosť uviesť vo výzve pred zosplatnením a v oznámení o predčasnom zosplatnení úveru splátku, pre ktorej omeškanie veriteľ predčasne zosplatnil úver. Pokiaľ by takúto požiadavku mal zákonodarca v úmysle, uviedol by ju nepochybné v danej právnej norme. Neobstojí ani argument, že uvedená náležitosť by mala byť obsiahnutá v uvedených úkonoch veriteľa, keďže od dátumu tejto rozhodnej splátky sa odvíja počiatok plynutia premlčacej doby na uplatnenie práva veriteľa voči spotrebiteľovi z úverovej zmluvy. Zákon stanovuje len, aby výzva veriteľa bola adresovaná spotrebiteľovi, aby vo výzve bol spotrebiteľ upozornený na možnosť predčasného zosplatnenia úveru, ak neuhradí omeškané splátky úveru a v následnom oznámení o zosplatnení úveru musí byť obsiahnuté, aký úver veriteľ zosplatnil, z akého dôvodu (t.j. pre to, že spotrebiteľ sa omeškal s úhradou splátky úveru o viac ako tri mesiace) a výzva veriteľa na zaplatenie zostatku úveru vo vyčíslenej výške. Súd sa prikláňa k stanovisku, ktorý prijal Krajský súd v Trenčíne v rozsudkoch sp. zn. 6CoCSp 21/2021 zo dňa 15.7. 2021, v zmysle ktorého platí, že ak veriteľ vo svojich úkonoch neoznačí presne splátku úveru, pre omeškanie ktorej využil svoje právo na predčasné zosplatnenie úveru, nevedie to k záveru o neplatnosti tohto právneho úkonu, ale malo by sa v záujme preferencie platnosti právneho úkonu predčasného zosplatnenia vychádzať z toho, že k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru pristúpil veriteľ pre splátku úveru, ktorá je dátumom splatnosti najbližšia k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru za splnenia podmienok § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (teda ide o splátku úveru, s ktorou je dlžník viac ako tri mesiace v omeškaní). Z tohto dôvodu preto nie je pre neurčitosť absolútne neplatný právny úkon zo dňa 19.12.2022, ktorým žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. K rovnakému záveru o tom, že ak vo výzve veriteľa pred zosplatnením a v oznámení o zosplatnení nie je uvedená splátka, pre nesplnenie ktorej veriteľ pristúpil k predčasnému zosplatneniu úveru uvedené nemá za následok neplatnosť právneho úkonu pre jeho neurčitosť dospel v obdobnej právnej veci aj Krajský súd v Košiciach v uznesení sp. zn. 2CoCsp 21/2022 zo dňa 10.5.2022. Ustanovenie § 565 veta druhá Občianskeho zákonníka o tom, že právo predčasne zosplatniť úver môže veriteľ uplatniť do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky treba pri spotrebiteľských úverových zmluvách vykladať v spojitosti s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktoré pre uplatnenie práva predčasne zosplatniť úver vyžaduje omeškanie spotrebiteľa s úhradou splátky trvajúce aspoň 3 mesiace. Z uvedeného je zrejmé, že najprv musí uplynúť lehota troch mesiacov od splatnosti splátky, pre neplnenie ktorej sa veriteľ rozhodol predčasne zosplatniť úver a do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky (nasledujúcej po uplynutí troch mesiacov) môže veriteľ žiadať od spotrebiteľa predčasné splatenie celého zostatku úveru. Iný výklad týchto zákonných ustanovení, podľa ktorého veriteľ môže predčasne úver zosplatniť len do splatnosti mesačnej splátky nasledujúcej po mesačnej splátke, pre ktorú mienil veriteľ úver predčasne zosplatniť, je neprípustný, pretože pri takomto výklade by veritelia v spotrebiteľských zmluvách nikdy nemohli pristúpiť k predčasnému zosplatneniu spotrebiteľského úveru. V danom prípade z tvrdení žalobcu, ktoré žalovaná nerozporovala a ktoré vyplývajú aj z predloženej tabuľky, zachytávajúcej priebeh splácania úveru žalovanou, je zrejmé, že žalovaná sa pred zosplatnením úveru oznámením zo dňa 19.12.2022 dostala do omeškania s úhradou splátky splatnej dňa 16.9.2022, ktorá nebola uhradená riadne, a do

omeškania aj s úhradou nasledujúcich splátok. Pre nesplnenie splátky splatnej dňa 16.9.2022 žalobca predčasne zosplatnil úver oznámením zo dňa 19.12.2022, kedy bola žalovaná v omeškani s úhradou splátky splatnej dňa 16.9.2022 presahujúcom tri mesiace a teda tento právny úkon vykonal do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky splatnej 15.1.2023. Preto neobstojí ani tvrdenie žalovanej o tom, že žalobca úver platne nezosplatnil do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

25. Súd sa ďalej zaoberal tvrdeniami žalovanej o tom, že žalobca pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere neposudzoval s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej ako spotrebiteľa splácať úver v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.. Preskúmanie tejto otázky má právny význam ohľadom uplatneného žalobného nároku. Pri porušení tejto povinnosti podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. totiž nie je veriteľ v zmysle § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. oprávnený požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, a teda podmienkou platnosti právneho úkonu, ktorým veriteľ vyhlásili mimoriadnu (predčasnú) splatnosť úveru je dodržanie povinnosti podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z.z.. Zároveň zákon v ust. § 11 ods. 2 s hrubým porušením povinností veriteľa podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. spája následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

26. Zákon č. 129/2010 Z.z. ukladal žalobcovi ako dodávateľovi povinnosti v súvislosti s posudzovaním schopnosti žalovanej - spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Cieľom právnej úpravy je zaistiť, aby spotrebiteľský úver bol poskytnutý len takému spotrebiteľovi, ktorý vzhľadom na jeho príjmy a výdavky má reálny predpoklad, že bude schopný úver v dohodnutých splátkach po dohodnutú dobu veriteľovi splácať. Zámerom zákonodarcu bolo predísť nežiadúcim situáciám, ku ktorým na finančnom trhu pri poskytovaní úverov spotrebiteľom dochádzalo v minulosti, keď úvery boli zo strany dodávateľov poskytnuté spotrebiteľom bez akéhokoľvek preskúmania schopnosti spotrebiteľa splácať úver alebo nedostatočného preskúmania bonity spotrebiteľa, pričom spotrebiteľa následne neboli schopní úver splácať podľa dohodnutých podmienok, a dochádzalo k zosplatneniu úverov a uplatňovaniu nárokov voči spotrebiteľom na súdoch. V spojitosti s posudzovaním bonity spotrebiteľa zákon na dodávateľa kladie zvýšené nároky. Povinnosťou dodávateľa je posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Postup dodávateľa stanovuje zákon. Aktívny má byť dodávateľ, ktorý je podľa zákona povinný vyžiadať od spotrebiteľa potrebné údaje o jeho pomeroch a potom s odbornou starostlivosťou (tak ako ju definuje zákon) posúdiť bonitu spotrebiteľa.

27. Žalobca v žalobe tvrdil, že pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere posudzoval s odbornou starostlivosťou bonitu žalovanej. Žalovaná namietala, že žalobca neuviedol, akým spôsobom overil bonitu žalovanej, a tiež tvrdila, že žalobca nepostupoval s odbornou starostlivosťou pri skúmaní bonity žalovanej, hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., uviedla, že výpis z registra klientskych informácií má neúplné údaje, žalobca z nich nemohol mať vedomosť o príjmoch žalovanej a žalobca nepostupoval tak, že by analyzoval údaje o konkrétnych príjmoch, výdavkoch získané od spotrebiteľa a aj údaje o pomeroch spotrebiteľa z iných dostupných zdrojov, aby získal objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa. Preto zaťažovalo žalobcu bremeno tvrdenia, v rámci ktorého bol povinný vysvetliť postup pri skúmaní a analyzovaní bonity žalovanej a zaťažovalo ho aj dôkazné bremeno, v rámci ktorého bol žalobca povinný hodnoverne preukázať vynaloženie odbornej starostlivosti pri skúmaní schopnosti žalovanej splácať spotrebiteľský úver.

28. Podľa čl. 8 CSP sú strany sporu povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi. Podľa § 150 ods. 1 CSP Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Podľa § 132 ods. 1 CSP má žalobca povinnosť už v žalobe označiť dôkazy na preukázanie rozhodujúcich skutočností. Z citovaných ustanovení vyplývajú procesné bremena strany, a to bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno. V sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada, pričom v rámci bremena tvrdenia zákon ukladá strane povinnosť tvrdiť všetky potrebné skutočnosti, ktorých okruh je určený hypotézou hmotnoprávnej normy, upravujúcej sporný právny pomer strán. Medzi povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou je úzka vzájomná väzba. Ak účastník nesplní svoju povinnosť tvrdiť skutočnosti rozhodné z hľadiska hypotézy právnej normy, potom spravdla ani nemôže splniť dôkaznú povinnosť. Neunesenie bremena tvrdenia bude mať pre účastníka väčšinou za následok pre neho nepriaznivé rozhodnutie (rovnako aj rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 285/2008 zo dňa 24.2.2010, sp. zn. 3MCdo 6/2010 zo dňa 22.9.2010). Podľa § 150 ods. 2 CSP na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

29. Súd výzvou zo dňa 14.9.2023 vyzval podľa § 150 ods. 2 CSP žalobcu, aby žalobca poskytol súdu tvrdenia o podstatných skutočnostiach, konkrétne, aby žalobca popísal, akým spôsobom zisťoval, overoval a posudzoval pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere schopnosť žalovanej splácať spotrebiteľský úver podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., t.j. aké mesačné príjmy, peňažné záväzky žalovanej bral žalobca do úvahy, ako ich overil a akým spôsobom ich vyhodnotil. Žalobca na výzvu súdu reagoval podaním zo dňa 19.9.2023. Ani v tomto podaní však žalobca neuviedol relevantné skutkové tvrdenia, ktorými by popísal, akým spôsobom žalobca overoval, posudzoval bonitu žalovanej, teda mesačné príjmy v akej výške, peňažné záväzky v akej výške bral žalobca do úvahy, ako ich overil a akým spôsobom ich vyhodnotil vzhľadom na schopnosť žalovanej splácať úver v dohodnutých mesačných splátkach. Žalobca poskytol súdu len všeobecné tvrdenia o tom, že príjem žalovanej bol zrejmy z obrátov na účte žalovanej, išlo o príjem zo zamestnania od Slovenskej pošty, a.s. a výživné, no žalobca neuviedol, v akej výške mesačný príjem žalovanej bral žalobca do úvahy. Žalobca uviedol, že nahliadol do spoločného registra bankových informácií, no neuviedol aké peňažné záväzky z tohto registra zistil, teda v akej výške bola žalovaná povinná splácať mesačné splátky iných peňažných záväzkov a neuviedol ako tieto údaje vyhodnotil pri skúmaní schopnosti žalovanej splácať úver. Žalobca predložil výpisy z bežného účtu žalovanej a listinu označenú Credit report analytic (č.l. 35 až 48 spisu), no neuviedol aké konkrétne sumy príjmov a peňažných záväzkov z týchto listín zistil a ako ich pred uzatvorením zmluvy o úvere vyhodnotil v nadväznosti na to, či žalovaná bude schopná splácať úver v dohodnutej mesačnej splátke 84,30 Eur. Viacstranová listina označená Credit report analytic zachytáva výsledky lustrovania peňažných záväzkov žalovanej, no ide o neprehľadný dokument, ku ktorému nedal žalobca žiadne bližšie vysvetlenie, neuviedol, aké konkrétne peňažné záväzky žalovanej z nej zistil. Súd nie je povinný tieto skutkové tvrdenia strany dedukovať sám z listín predložených žalobcom. Podľa § 132 ods. 2 CSP platí, že opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Pre posúdenie bonity spotrebiteľa je nevyhnutné, aby veriteľ zistil a overil výšku mesačného príjmu spotrebiteľa, zistil a overil výšku mesačných výdavkov spotrebiteľa zohľadniac pritom výšku životného minima podľa zákona č. 601/2003 Z.z. a k záveru o schopnosti spotrebiteľa splácať úver môže veriteľ pristúpiť jedine vtedy ak mesačné príjmy po odpočítaní mesačných výdavkov budú dostatočné pre plnú úhradu mesačnej splátky nového dojednávaného úveru. Žalobca v naznačenom smere neuviedol, aký výpočet so zadaním konkrétnych mesačných príjmov, výdavkov žalovanej vykonal, aby zistil reálnu schopnosť žalovanej splácať mesačné splátky dojednávaného úveru. Z listiny Credit report analytic nie je zrejmé ani to, kedy boli lustrované údaje o záväzkoch žalovanej, pričom žalobca mal preukázať, že banka pomery žalovanej lustrovala v príslušnej databáze údajov najneskôr ku dňu uzavretia úverovej zmluvy. Žalovaná túto listinu označila za neúplnú, nič nehovoriacu, t.j. bez výpovednej hodnoty pre zistenie dodržania odbornej starostlivosti žalobcu pri skúmaní bonity žalovanej. Na povinnosti žalobcu posudzovať bonitu žalovanej s odbornou starostlivosťou a preukázať splnenie tejto povinnosti nič nemení ani to, že žalovaná pred poskytnutím úveru mala vedený bežný účet u žalobcu, z ktorého mohol žalobca poznať platobné operácie žalovanej za minulé obdobia a úver jej na základe toho poskytol ako predschránený. Zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere nijako neznižoval požiadavky na žalobcu na odbornú starostlivosť pri skúmaní bonity žalovanej ohľadom tzv. predschráneného úveru, ktorý úver nebol v tom čase ani osobitne v zákone upravený, ako uvádzal aj sám žalobca. Žalobca ani netvrdil, žeby pred uzavretím úverovej zmluvy vyžiadal od žalovanej údaje o jej mesačných príjmoch a výdavkoch, netvrdil, žeby mu žalovaná uviedla v akej sume dosahovala mesačný príjem a v akej sume mala mesačné výdavky. Ani z listín predložených do spisu nevyplýva, žeby žalovaná pred uzatvorením zmluvy o úvere uviedla žalobcovi výšku jej mesačných príjmov a výdavkov. Vo svojich podaniach žalobca len poukazuje na to, že výšku príjmu mal zistenú z výpisov z účtu žalovanej za minulé obdobia, avšak bez ďalšej konkretizácie týchto všeobecných tvrdení.

30. Po vyhodnotení uvedených skutočností súd dospel k záveru, že žalobca neunesol bremeno tvrdenia ohľadom skúmania bonity žalovanej s odbornou starostlivosťou pred uzavretím úverovej zmluvy a nepreukázal, že dodržal túto povinnosť podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.. Žalobca ani po výzve súdu na doplnenie rozhodujúcich skutkových tvrdení neuviedol skutkové tvrdenia o tom, či si pred poskytnutím úveru vyžiadal od žalovanej údaje o jej aktuálnych mesačných príjmoch, výdavkoch, jej rodinnom stave, neuviedol, v akej výške mu žalovaná oznámila tieto údaje, neuviedol, či vykonal overenie týchto údajov od žalovanej a s akým výsledkom a neuviedol, akým spôsobom (za použitia akého výpočtu) dospel žalobca k záveru o schopnosti žalovanej splácať úver. Žalobca mal posudzovať bonitu žalovanej podľa právnej normy s odbornou starostlivosťou, teda pri vyššom stupni obozretnosti a odbornosti. Žalobca predložil súdu listiny, ktoré však neinterpretoval, neuviedol, aké

konkrétne skutočnosti nimi preukazuje, a je neprípustné, aby súd sám z listín odvodzoval skutkové tvrdenia, ktoré má povinnosť uvádzať žalobca. Preto súd musel konštatovať, že zo strany žalobcu pri skúmaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nedošlo k vynaloženiu zákonom vyžadovanej odbornej starostlivosti a jedná sa o hrubé porušenie tejto povinnosti. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Podľa judikatúry súdov (rozhodnutí Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22Co/107/2018 zo dňa 18.12.2018, sp. zn. 7Co/126/2016 zo dňa 26.1.2017, sp. zn. 12Co/107/2019 zo dňa 13.2.2020) sa má ustanovenia § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. vykladať tak, že bonita dlžníka musí byť skúmaná cez zisťovanie jeho príjmov a výdavkov, ako aj jeho lustráciou cez príslušné databázy, pričom nevykonanie jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti dodávateľa. Súd musel pričítať žalobcovi hrubé porušenie povinnosti, keďže žalobca vôbec neuviedol, aké údaje o príjmoch a výdavkoch žalovanej použil, akým postupom tieto údaje vyhodnotil a k akému výsledku dospel. Nepreukázal tak, že došlo z jeho strany k posúdeniu bonity žalovanej s odbornou starostlivosťou s ohľadom na jej konkrétne mesačné príjmy a výdavky. Uvedené hrubé porušenie povinnosti žalobcu má dva následky, a síce, že podľa § 11 ods. 2 veta druhá zákona č. 129/2010 Z.z. sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov a podľa § 11 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z.z. žalobca nebol oprávnený vyžadovať od žalovanej jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru zo dňa 19.12.2022 je preto z tohto dôvodu absolútne neplatné.

31. Keďže žalovanej bol na základe predmetnej úverovej zmluvy poskytnutý úver vo výške 5.000 Eur a podľa tvrdení žalobcu, ktoré žalovaná nerozporovala, žalovaná na úver uhradila celkovú sumu 8.558,30 Eur, je zrejmé, že tieto úhrady pokryli všetky dôvodné zložky peňažného dlhu, t.j. celú istinu úveru v sume 5.000 Eur, poistné v sume 218,34 Eur a uplatnený úrok z omeškania v sume 2,56 Eur. Žalovaná teda úver preplatila a nemá voči žalobcovi žiaden neuhradený dlh titulom predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto súd žalobu výrokom I. zamietol v celom rozsahu.

32. Podľa § 255 ods. 1 CSP Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Podľa § 255 ods. 2 CSP Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

34. Súd žalobu v celom rozsahu zamietol a preto vzhľadom na zásadu úspechu vzniklo úspešnej žalovanej podľa § 255 ods. 1 CSP právo na náhradu trov konania. Výrokom II. súd podľa § 262 ods. 1 CSP úspešnej žalovanej náhradu trov konania priznal v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 127 ods. 1 CSP v odvolaní treba uviesť tieto všeobecné náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.